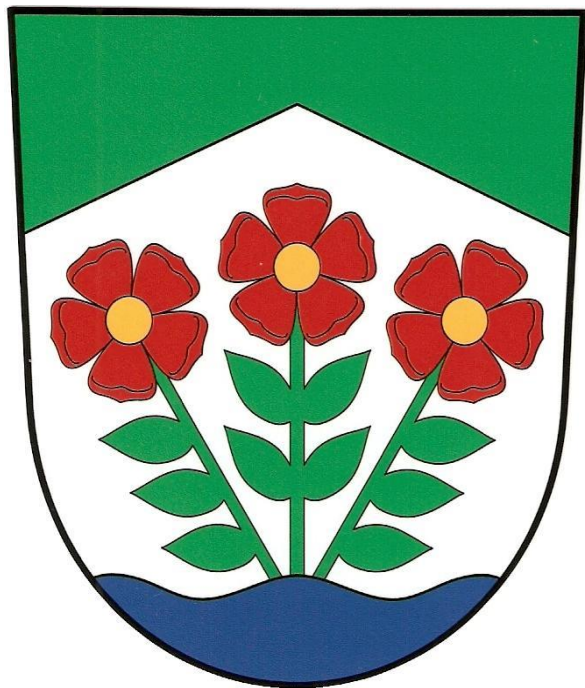

Kytínský

ZPRAVODAJ

2/2015

NEPRODEJNÉ
Pro vnitřní potřebu obce Kytín
Číslo 2/2015 je v pořadí 13. číslem Kytínského zpravodaje
Toto číslo vychází 29. 9. 2015

Obsah:

Úvodem.....	2
Co by chtěl čtenářům sdělit starosta.....	3
Cílem jógy je dosáhnout vyrovnané mysli (rozhovor s Lucií Přádovou).....	4
<i>Naše téma</i> – Proč se doma cítíme doma	9
<i>Představujeme vám</i> – Královské hodování.....	15
<i>Ze života obce</i> -	
Zprávy z Domova Kytín	19
SK Sokol Kytín – o třídu lepší fotbal.....	20
Slovo starosty Sokola	22
Hledání ztracené korutanské tvrze.....	23
Závody koňských stříkaček... ..	24
Kováři v Kytíně.....	26
Informace obecního úřadu	27
Slovo zastupitele – Jaroslav Šlégr.....	31
Recepty z Královského hodování.....	33
Z kytínských kronik před 70 lety.....	36

Úvodem

„Tak se nám prý Kytínský zpravodaj mění na kuchařku,“ řekla paní Müllerová. „Kterej zpravodaj?“ nato Švejka. Jako kdyby populární citát z Haškova Švejka – „Tak nám zabili Ferdinanda“ v něčem předznamenává toto číslo Kytínského zpravodaje. Ano, tento zpravodaj je něčím stejný, jak jste byli doposud zvyklí a něčím výjimečný. Možná jsme ani nečekali, že letní Královské hodování bude mít takový ohlas, takovou účast a takový úspěch. A díky organizátorům se do něj zapojila většina obce. Proto si tato akce také zaslouží dostat ve zpravodaji odpovídající prostor. A pozor! Nejenže vás čeká reportáž slovem i obrazem, ale především vás čekají ty nejlepší recepty, které u diváků Královského hodování nejvíce zabodovaly. Takže nás čeká bezesporu příjemný podzim a příjemná zima (snad konečně i se sněhem), protože ve všech kytínských domácnostech se bude vyvařovat a péct podle Kytínského zpravodaje.

Příjemný podzim vám popřeje ve svém úvodním slovu i starosta. V tématu čísla nás zase čeká zamyšlení nad tím, co dělá domov domovem a co všechno o nás vypovídají věci a uspořádání našich obydlí. Rozhovor s Lucií, která v Kytíně v minulém školním roce vedla cvičení jógy, nám zase pomůže pochopit, co to vůbec jóga je a proč je v současnosti v naší společnosti tak populární.

V dalších článkách s námi znovu můžete prožít vše, co se v posledním půlroce v naší obci odehrálo – klání a úspěchy našeho fotbalového mužstva, hledání korutanské tvrze, příjemné a opět bohaté Kytínské kulturní léto se všemi doprovodnými akcemi a další a další.

Přejeme vám, ať je Kytínský zpravodaj vaším příjemným společníkem v barevných podzimních dnech.

Za realizační tým Kytínského zpravodaje Jakub Hučín

Co by chtěl čtenářům sdělit starosta

Vážení a milí spoluobčané,

v těchto pěkných podzimních dnech, kdy se příroda halí do nádherných krás podmanivých barev charakteristických pro podzimní období a kdy toto období každý vnímáme svým vlastním způsobem, buďte všichni pozdraveni. A určitě naše pozitivní vnímání tohoto období převládá nad ne vždy pro nás příjemným podzimním počasím, které

někdy naší náladě nepřidá. I takové dny jsou však součástí podzimu. O to více si pak určitě vážíme všech těch krás kolem nás. V tomto čísle se chci zmínit o několika věcech, které se v Kytíně udály. Nejprve bych rád pogrataloval našemu fotbalovému týmu k postupu do vyšší třídy. I po prvních třech zápasech je vidět síla týmu a doufám, že se mu bude dařit i nadále. Myslím, že by bylo dobré více podporovat naše borce návštěvou alespoň domácích zápasů, které hrají v neděli odpoledne jednou za dva týdny. Myslím, že i podpora při zápasech na hřišti soupeřů by byla dobrá. Na závěr této první události bych také klukům rád poděkoval za spolupráci při letošním kytínském kulturním týdnu a při jeho vyvrcholení – Královském hodování. Také přeji týmu hodně úspěchů v nadcházející sezóně a děkuji za reprezentaci naší obce.

Když jsem zmínil akci Královské hodování, rád bych také za nás za všechny moc poděkoval organizátorům, všem, kteří vařili všechny ty luxusní pokrmy, všem kteří pomáhali. Smekám před Vámi za to, co jste dokázali. Bylo to opravdu úžasné a hodnocení od všech, kteří do Kytína přijeli, znělo – viděli jsme a pojmenování „Kytínský ráj“ je naprosto přiléhavé.

Také, jak již je tradicí, ani hasiči nezůstali pozadu a zorganizovali třetí ročník soutěže koňských střeláků. Tato akce také obohatila náš kulturní program a tedy poděkování hasičům i za pořádání posvícenské zábavy a pěkné hodinky rozhodně patří. V letošním roce absolvovala naše jednotka SDH odborný seminář, který byl zakončen zkouškou velitele a strojníka jednotky. Sbor se také zúčastnil s družstvem žen a mužů okrskového cvičení v Čisovicích.

Rád bych Vás všechny prostřednictvím tohoto zpravodaje požádal a poprosil, abyste sledovali nové webové stránky naší obce, kde se můžete přihlásit k posílání nových událostí, které jsou na web umísťovány. Ten kdo nemá možnost sledování pomocí webu, má k dispozici obecní vývěsky před obecním úřadem, které společně s webem obsahují mnoho užitečných informací. Mimo jiné bych chtěl zkusit na nových webových stránkách místo odstavce Slovo starosty umístit video, kde bych vždy promluvil pár slov a ukázal konkrétní problémy. Rovněž Vás prosím, neostýchejte se a nezdávejte se přijít se svými příspěvky, podněty, dotazy nebo žádostmi přímo na obecní úřad, velice rád se s Vámi osobně setkám a pokusíme se společně najít řešení bez rizika nedorozumění či zkreslení informací, ke kterým velmi často dochází.

Závěrem mého slova bych chtěl ještě jednou poděkovat všem obyvatelům, kteří se na společných akcích podílejí, a také všem, kteří se těchto akcí zúčastňují.

Vážení a milí spoluobčané, přeji Vám pěkné podzimní dny, ať vše dobře zvládnete v přípravě na zimu a máte ze svých každodenních činností vždy radost, také určitě pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti v práci i soukromém životě.

Váš starosta
Miloslav Holý

Náš rozhovor

Cílem jógy je dosáhnout vyrovnané mysli

Říká v rozhovoru cvičitelka Lucie, která v Kytíně vede lekce jógy.

Mám pocit, že jóga se stala v posledních letech nesmírně populární. Na každém rohu potkávám nějaké jógové centrum. Čím si vysvětluješ takovou popularitu jógy u nás?

Těžko říct, nikdy jsem se nad tím takhle obecně nezamýšlela. Ale napadá mě, že jedním z důvodů, proč jóga tak najednou stoupla v oblibě, může být fakt, že nám pomáhá k pocitu harmonie

a celistvosti, k prožitku prostého bytí bez nároků. Jde v ní o hledání vlastních limitů, rozšiřování vědomí, schopnost uvolnit se a být sám sebou. Vede nás k tomu najít si čas a znovu si uvědomovat, kdo opravdu jsme, protože na to ve víru uspěchaného života poznamenaného neustálou honbou za úspěchem zapomínáme.

Možná jsme už unavení tím hektickým tempem a obrovským tlakem na to, abychom drželi krok s dobou. Svoji hodnotu jsme zvyklí odvozovat od toho, jak nás posuzuje a vnímá okolí, a to je dlouhodobě vyčerpávající. Jóga nabízí opak. Vede nás k tomu, abychom se s nikým nesrovnávali a mohli naopak prožívat vlastní jedinečnost. Nabízí

zastavení, návrat k jednoduchosti, k prožívání přítomnosti namísto zbrklého konání. A možná právě tohle je něco, po čem naše duše volá.

Je nějaký rozdíl mezi jógou a jinými formami kondičního cvičení, jako je třeba pilates, nebo nějaké rehabilitační cvičení?

V představách mnoha lidí bývá jóga chápána jako sestava různých krkolomných pozic a někteří ji cvičí hlavně kvůli zvýšení fyzické kondice a posílení svalů. I některé lekce jsou vedené v tomto duchu, a pak se jóga od jiných forem kondičních cvičení vlastně tolik neliší.

Rehabilitace se určitě nechává v mnohém ohledu jógovými principy inspirovat. Laicky bych řekla, že hlavním přínosem vlivu jógy je v rehabilitaci důraz na vědomé zapojení dechu do jednotlivých cvičení. Zůstáváme zde ale stále na fyzické úrovni provedení cviků, které slouží hlavně k odstranění různých tělesných handicapů.

Samotný název JÓGA pochází se sanskrtského slova „juj“, které se často překládá jako „sjednotit, splynout, spojit“. Je možné tento termín přeložit i slovy „soustředit myšlenky, zaměřit se na sebe, hluboce meditovat“.

Zjednodušeně řečeno, cílem jógy v její původní podobě je dosáhnout vyrovnané mysli. To se snadno říká, ale v praxi je to tvrdý oříšek a svým způsobem záhada. Jógové pozice byly vlastně vyvinuty, aby nám pomáhaly se k tomuto stavu přiblížit.

Pro člověka je zpočátku snazší soustředit se na tělo a jeho prostřednictvím postupně ke klidu mysli dospět. Cvičením a dýcháním otevíráme tělo a ruku v ruce s ním i mysl. Stáváme se tak vnímavější k hlubokému zážitku vnitřního míru. Lidská mysl se nechává unášet myšlenkami na minulost nebo budoucnost, kdežto lidské tělo existuje pouze v přítomném okamžiku. Takže návrat k uvědomování si těla a pocitů v něm přivádí mysl zpět k přítomnosti, která jediná existuje.

V józe je důležité dýchání. Přijde mi, že dýchat je úplně přirozená věc - prostě dýchám; když se namáhám, dýchám rychleji, když odpočívám, pomaleji, žádná věda...

Máš pravdu, žádná věda by to být neměla. Ale bohužel málokdo z nás dýchá volně a využívá přitom plnou kapacitu plic. Kvalitní a plný dech přitom ale nesmírně ovlivňuje kvalitu našeho života, naše zdraví i to jak se cítíme.

I jogíni považují propojení dechu a života za veliké tajemství. Dýchání pro ně není jen chemickým procesem, ale v souvislosti s ním mluví o práně – životní energii. Dech podle nich silně stimuluje a ovlivňuje její tok v našem těle. Jakmile je proudění prány nějak oslabeno a průchodnost energetických drah narušena, okamžitě se to řetězově odráží ve všech procesech v našem těle. Hlavním úkolem dechových cvičení praktikovaných v józe je vlastně zajišťování energetické rovnováhy v těle.

Na lekcích jógy můžete často slyšet pokyn „naladte se na svůj dechový rytmus“. Co to vlastně znamená? Jednou jsem slyšela krásné přirovnání k výuce tance: Nejdříve si na svého tanečního partnera (dech) musíme navyknout, sblížit se s ním a poznat, jak se pohybuje, kdy a kam. Abychom byli dobrými partnery svému dechu, musíme se jím nechat podmanit a dovolit mu řídit všechny naše pohyby. Jakmile se naučíme dech následovat, budeme vždy vědět, co udělat v další chvíli. Můžeme to nazvat jako „pohybování se uvnitř dechu“. Pokud nejsme se svým

dechem ve spojení, pohybuje se „vně dechu“ a je to, jako bychom tančili např. valčík sami. Jakmile budeme šikovnější a schopnosti sladit se s dechem, rozdíl mezi tím, kdo vede a kdo následuje, se rozplyne a zůstane jen ladný tanec sám o sobě.

Když bych se rozhodl pro cvičení jógy, trochu bych měl obavu, že mě tam někdo začne nutit k přijímání určitých filosofických nebo náboženských postojů, vždyť jóga vychází z hinduismu. Je vůbec možné cvičit jógu bez toho, že začnu vyznávat hinduismus?

Jóga sama o sobě není náboženstvím a z mého pohledu je jejím hlavním poselstvím cesta osobní zkušenosti. Nejde tu o žádné předávání objektivních pravd či dogmat. Naopak, jóga se mi zdá pokorná a poctivá v tom, že tu cesta k duchovnímu rozměru vede přes prožitek v těle a ten se nedá obelhat nebo zmanipulovat. Je pravda, že jóga vznikala na náboženském pozadí hinduismu a v odlišné kultuře, jejíž otisky v sobě určitě nese. Ale myslím, že většina učitelů v Čechách přebírá do své praxe především základní principy, které mohou existovat samy o sobě a mimo náboženství. Sama jsem se snad na žádné lekci jógy nesetkala s nátlakem či ambicí učitele obracet cvičící na hinduistickou víru.

Lucie Přádová

Zabývá se jógou 10 let, v roce 2012 absolvovala lektorský kurs pro cvičitele jógy. Od roku 2013 vede kursy jógy v Kytíně, na Dobříši a v Mokrovratech.

Vedla jsi cvičení jógy v Kytíně v minulém školním roce. Budeš pokračovat? Tenhle semestr mám odpočinkovou pauzu kvůli těhotenství. Ráda bych zase cvičila po novém roce, bude-li o lekce zájem. Snad se nám to podaří s péčí o děti doma skloubit a na cvičení bude čas a energie.

Jakub Hučín, foto B. Kuklíková, L. Jedličková a J. Hučín

Hathajóga je souhrnným názvem pro jógu, která využívá k dosažení svých cílů fyzických cvičení nebo jinak řečeno práci s tělem. Teoreticky by pod ní měly spadat vlastně všechny ostatní styly jógy, které se u nás pod různými názvy v kurzech praktikují. V praxi, navštívíte-li lekce s názvem Hathajóga, pravděpodobně půjde o mírnější podobu jógového cvičení a bude zahrnovat nácvik jednotlivých pozic s důrazem na dýchání a závěrečnou relaxaci. Je dobrým úvodem k józe, protože vám pomůže pochopit hlavní principy jógových ásan a poskytne potřebný základ.

Aštangavinjasajóga je dynamickou, vitální formou jógy a **power jóga** je, dalo by se říct její volnější odnoží. Cvičením této jógy se tělo natolik rozehrje, že se stane postupně pružnějším. Jde o sestavy či „série“ po sobě následujících cviků ve stanoveném pořadí. Těm, kdo s jógou začínají bych ale doporučila dát zpočátku přednost mírnějším formám jógy či zvolit kurz aštangajógy pro začátečníky, kde se na obtížnější pozice budou moci pozvolna připravit průpravními cviky. Tato forma jógy pomáhá nejvíce při bolestech zad, ale naopak ti, kdo mají problémy s koleny, by k ní měli přistupovat obezřetně.

Bikram jóga je forma horké jógy (**hot jógy**) vhodná pro ty, komu nevádí teplo a pot odkapávající na podložku. Cvičení probíhá v místnosti vytopené na 36-42 °C, přičemž se má za to, že teplo pomáhá tělu vyloučit toxiny a umožňuje víc napnout tělo. Je ustálenou sérií dvou dechových cvičení a čtyřiačtyřiceti cviků, po nichž následuje relaxace. Je to styl jógy vhodný spíše pro ty, kdo jsou připraveni bojovat s nepříjemnými věcmi, než pro adepty toužící po rozjímání a klidných meditativních lekcích.

Kundalinijóga je duchovní škola jógy, v níž si najdou zálibu hlavně ti, kteří tíhnou k meditacím a hledají vyšší stav vědomí. Kundalini je název energie podřimující u kořene páteře a tato forma jógy se snaží tuto energii, zvanou též hadí síla, probudit. Vyznačuje se mnoha různě zaměřenými sériemi cvičení zvanými „krije“. V kurzech kundalini jógy nechybí meditace, k níž většinou patří mantry, mudry a monotónní prozpěvování.

Lucie

Proč se doma cítíme doma

Konečně doma. Po dlouhém dni plném starostí si můžeme ve známém a blízkém prostředí odpočinout. Používáme důvěrně známé věci a setkáváme se s blízkými lidmi.

Toto místo má v sobě zvláštní osobitou atmosféru, kterou nemá žádné jiné. Poskytuje nám soukromí, pomáhá nám oddělit se od cizího světa venku, odráží ve svém uspořádání naše nitro. Domov je psychologicky nabitě místo. Přestože je nám tak blízké, přilíší o jeho jednotlivých psychologických aspektech neuvažujeme. Prožíváme je.

Jaký máš domov, takový jsi člověk

O člověku se můžeme hodně dozvědět pozorováním místa, v němž přebývá. Šaty na skříni, několik obrázků, nedopitá láhev od vína, dětské hračky či nedopsaný dopis v koši. Prostředí, které kolem sebe člověk vytváří, je plné informací o osobnosti jeho obyvatele, o jeho hodnotách a o jeho životním stylu. Sociálně psychologické teorie tvrdí, že si člověk vybírá a vytváří své sociální prostředí, tedy prostředí vztahů, aby mohl uplatnit a posílit své osobní dispozice, zvyky i obraz o sobě. Obdobně můžeme tvrdit, že si člověk vybírá a vytváří i fyzické prostředí, které zrcadlí a posiluje jeho sebeobraz. Takové prostředí potom vypovídá o něm.

Jazyk osobních věcí, uspořádání interiéru a ozdob v bytě dokáže být velmi dobrým komunikačním prostředkem. Obraz lodí nade dveřmi obydlí africké rodiny, závěs ve vchodu, stejně jako zvonek a vstupní branka evropského domu vypovídají o tom, že za nimi začíná osobní teritorium člověka, a o tom, jaký tento člověk je. Bez svých osobních věcí se

cítíme dezorientovaní. Každý člověk potřebuje být i jen minimum věcí, které náležejí k jeho identitě. Jeden z prvních činů papeže Jana Pavla I. po jeho zvolení byl ten, že poslal do Benátek pro svou vlastní postel. „Nespál rád v cizích postelích,“ vypráví jeden z jeho přátel. Postel ale dorazila těsně po jeho náhlé smrti. „Naučil jsem se, že osobní věci mohou vyjadřovat nitro člověka,“ říká americký psycholog Rochberg-Halton. „Vytváříme prostředí, které vzniká rozšířením našeho já, proto říká, kdo jsme a slouží nám jako vzor pro to, kým bychom chtěli být.“

Stereotypy bydlení

Při výběru věcí, které využíváme, podléháme ale určitým kulturním stereotypům. Podobně podléháme i gender stereotypům. Muži a ženy si všímají odlišných věcí, anebo používají stejné věci k odlišným účelům. Muži a děti používají podle jednoho výzkumu prováděného chicagskou univerzitou rádi a často různé nástroje a hračky, ženy a prarodiče se starají o estetické prvky a věci připomínající rodinu. Pro dospělé je i kus nábytku symbolem životní historie a vzpomínek, nebo symbol sebe sama či rodiny. Hudební soupravy jsou důležité pro dopívající, protože umožňují díky hudbě prožívat a ventilovat emoce, což je v adolescenci důležité i proto, že v adolescenci prožívá člověk své měnící se emoce silněji než kdykoli jindy v životě.

O televizi se zajímají více muži než ženy, více děti než prarodiče a více prarodiče než rodiče. Květiny mají největší význam pro ženy a pro příslušníky nižší střední třídy, vyjadřují hodnoty života a ochrany přírody. Podobně i vše, co je spojené se stravováním a s pitím, je důležité zejména pro ženy. Není divu, v mnoha kulturách bylo veškeré nádobí právoplatným jménem žen v domě. Podle mínění antropologů je dům a domov tak důležitý pro vyjádření vlastní identity, že mezi antropologickými teoriemi převážil v poslední době názor, že budování domů sloužilo už od prvopočátku lidské kultury spíše k sebeidentifikaci s určitou skupinou, než k zajištění bezpečí. V současné individualistické západní kultuře se význam budování domova navíc ještě posunul směrem k osobní identifikaci člověka, případně rodiny. Vyhýbat se tomu, aby člověk vtisknul osobní výraz svému domovu je považováno v naší kultuře přímo za patologické.

Uspořádání domova se mění v naší kultuře i s časem. Dřívější rozdělení místností na formálněji uspořádaný obývací pokoj a méně formálně uspořádanou ložnici a dětský pokoj vystřídalo pojetí interiéru, v

němž namísto většího počtu malých místností vznikla jedna velká místnost, populární jsou velké obývací pokoje spojené s kuchyní. Podobně i některé z místností získávají nové označení, jako je například domácí pracovna. V mnoha bytech se vytvářejí speciální koutky pro specifické činnosti obyvatel bytu, jako je pití čaje, poslouchání hudby nebo četba.

Snaha odstranit zdi jako dělící bariéry se objevila už v sedmdesátých letech v některých projektech nových domů v blízkosti Londýna. Tyto projekty volně kombinovaly prostory pro společný život rodiny s jídelnou a ložnicí. V některých případech odstraňovaly i dveře do koupelny. Tak velký zásah do soukromí se ovšem neprosadil a většina současných bytů respektuje přirozené hranice vyhrazené různým částem obydlí. Výjimkou je „velká místnost“, která kombinuje obývací pokoj, jídelnu a kuchyň a odděluje je pouze kusy nábytku. Tento trend umožňuje lepší kontakt mezi rodiči a dětmi, kdy v jedné místnosti mohou pracovat rodiče a zároveň si hrát děti. Ostatní pokoje jsou oddělené a umožňují obyvatelům

dostatečné soukromí. V mnohých projektech nově stavěných domů je velká místnost umístěná v přízemí, v takzvané „denní části“ domu, zatímco v patře jsou ostatní místnosti tvořící takzvanou „noční část“ domu.

Každý potřebuje své teritorium

Domov vytváří prostor, který člověk přirozeně potřebuje k tomu, aby se mohl cítit bezpečně. Poskytuje mu pocit ochrany a snižuje stres z pobytu v cizím prostředí, omezuje příliv podnětů a brání tak člověka před zahlcením podněty zvenčí. V neposlední řadě umožňuje komunikaci s blízkými lidmi a vytváří pocit intimity. Podle etologů odpovídá vytváření domova teritoriálnímu chování člověka podobně, jak to známe z chování zvířat. Teritoriální chování směřuje k dosažení žádoucího stupně intimity. Proto jsou obvykle hranice teritoria člověka i zvířete jasně definované a chráněné. Porušení hranic teritoria je obvykle doprovázeno agresí obyvatel teritoria. Proto si můžeme všimnout v lidském chování celé řady takzvaných přibližovacích rituálů, jako je zdravení, zvonění nebo klepání, kdy obyvatelům bytu ohlašujeme, že se chystáme překročit hranice jejich teritoria. I přesto ale jako návštěvníci vcházíme pouze tam, kam nás obyvatel pustí. Bylo by nezdvořilé, kdyby se návštěva hnula do ložnice, která je považovaná za nejintimnější prostředí obyvatel.

Na rozdíl od zvířat má lidské teritoriální chování důležité osobní prvky. Teritorium každého člověka má osobní příchuť, toto osobní uspořádání teritoria vlastního domova je pro člověka velmi důležité. Vyjadřuje jeho sebeobraz i jeho vlastní identitu, tedy vyjadřuje, kdo je. Pro některé lidi je svázanost vlastní identity s domovem tak důležitá, že jen s obtížemi opouštějí svůj domov, neradi cestují a potřebují se brzy vrátit domů proto, aby se znovu dotkli toho, kdo jsou. Jiní lidé potřebují, aby jejich příbytek měl velmi osobní charakter. Příčiny takového chování neznáme, ale s podobným chováním se setkáváme i například ve výběru oblečení, kdy někteří lidé, zvláště ženy velmi dbají na osobní vazbu k oblečení i ke šperkům, které nosí.

Naše téma

Podle Altmanovy typologie patří domov k primárním teritoriím, podobně jako vlastní kancelář nebo pracovna. I u těchto teritorií se setkáváme podobně jako u zvířat se spojením dominance a společenské hierarchie. Dominantnější jedinci, kteří jsou výše na společenském žebříčku, obývají větší a lepší teritorium. Američtí psychologové Samuel Gosling a Sei Jin Ko z University of Texas provedli zajímavý výzkum, v němž se snažili zjistit, jak spolu souvisí uspořádání primárních teritorií a osobnostních rysů člověka. Zjišťovali, jak dalece mohou pozorovatelé usuzovat z pozorování tak osobních prostředí, jako je ložnice a kancelář, na osobnostní rysy jejich obyvatel. Domov ovšem není jen místo, s nímž se obyvatelé identifikují. Je spojen se vztahy k nejbližším lidem. V mnoha případech může člověk prožívat domov i v omezeném prostoru, pokud má dostatečně silné vazby k těm, kdo s ním společný domov sdílí.

Jakub Hučín, foto autor

Co vypovídají ložnice a kanceláře o svých obyvatelích

Řada lidí tráví mnoho hodin svého osobního a pracovního života v určitých prostorách, jimž vtiskují svou vlastní tvář. Výzkum se snažil zjistit, které z osobnostních rysů člověka se nejvíce obtiskují do prostředí, které je mu nejbližší, tedy do uspořádání ložnic-osobních pokojů a do uspořádání kanceláře, tedy pracovního prostoru. K výzkumu se používal tzv. pětifaktorový model osobnosti (míra extroverze-introverze, psychické stability, uspořádanosti, otevřenosti novým zkušenostem a přívětivosti). Prostor domova může také vypovídat o chování obyvatel, protože v místech, v nichž jejich obyvatelé tráví větší množství času, některé své chování opakují. Typickým příkladem velmi organizovaného chování je uspořádání CD disků podle abecedy. Příkladem extravertního chování může být kruh židlí a připravená láhev vína, která nám naznačuje, že obyvatelé často přijímají hosty. Kromě toho nám předměty v místnosti mohou vypovídat i o aktivitách obyvatel. Fotografie z dovolené na stěnách nebo sportovní oblečení vypovídá o člověku, který je více otevřený novým zkušenostem. Při posuzování osobnostních rysů obyvatel se ovšem neubráníme stereotypům. Z určitých třeba i nepřímých prvků může pozorovatel činit unáhlené závěry. Několik knih o Indii a Číně v knihovně může vést pozorovatele k tomu, že považuje obyvatele za obdivovatele asijské kultury, která je tradičně spojená se sociálně odpovědným, svědomitým a introvertovaným chováním.

Ze srovnání názorů pozorovatelů studentských ložnic a pracoven vyplynulo, že barevné, čisté, příjemné, útulné a uklizené místnosti vedly pozorovatele k úsudku, že v nich bydlí příjemní a přívětiví obyvatelé. Není jasné, co pozorovatele k takovému úsudku vedlo, je to ale nejspíše fakt, že přívětivost je spojována s pocitem vřelosti, sympatie, skromnosti a důvěry. Proto mnozí usuzovali, že příjemné místnosti musí být obývány také příjemnými obyvateli. Míra extroverze nebyla příliš v souladu s uspořádáním místnosti, s výjimkou přítomnosti dekorací a nepořádku. V usuzování míry svědomitosti se pozorovatelům podařilo dosáhnout věrných výsledků. Místnosti patřící svědomitým lidem byly dobře organizované, upravené a uklizené. Otevřenost novým zkušenostem se vyznačovala nápaditým uspořádáním místnosti a větším množstvím knih a časopisů. Velmi málo znaků se vztahovalo k míře extroverze, přívětivosti a emoční stability obyvatel a pozorovatelům se příliš nedařilo tyto rysy z uspořádání místnosti vyčíst. Nejlépe se dařilo pozorovatelům vyčíst shodu mezi uspořádáním místností a osobnostními rysy v případě otevřenosti novým zkušenostem, svědomitosti a do určité míry i u extroverze, naopak u emoční stability a přívětivosti se souvislost prokázat nepodařilo. To platilo jak v případě posuzování kanceláře, tak i v posuzování ložnice. Věrnější obraz o svých obyvatelích vykazovaly ale ložnice. Příčinou je pravděpodobně společenský tlak na pracovišti, kdy pracovníci nemohou svou kancelář uspořádat vždy tak, jak by chtěli a musí se podřídit určitým společenským pravidlům a očekáváním svého podniku.

Představujeme vám

Královské hodování

Největší akce letošního léta v Kytíně proběhla v sobotu 22. srpna a nejen, že splnila očekávání všech, ba dokonce je i předčila.

Nutno říci, že trio Jirka a Hanka Jalovcovi s Ivou Pokornou strávilo přípravou obnoveného společného ochutnávání sladkých i slaných pokrmů především kytínských kuchařů a kuchařek několik měsíců, takže jim jistě po ukončení akce a uklidu spadl obrovský balvan ze srdce. Podařilo se jim sehnat nejen 34 ochotných soutěžících, kteří měli za úkol připravit 30 porcí jakéhokoliv jídla, ale nakonec i dostatečný počet dobrovolníků pro náročné obsluhování návštěvníků, a to prosím pěkně v různých pohádkových maskách a převlecích. (Kdo neviděl princeznu Láďu, přišel o hodně!)

Jednotlivé pokrmy byly rozděleny na zhruba desetinové ochutnávkové porce, a tak, ačkoliv by se mohlo zdát, že vstupné 150,- Kč je poměrně vysoké, za tento poplatek každý mohl sníst téměř tři a půl porce

jídla – od salátů, přes polévky a teplé pokrmy, až po mnoho rozličných sladkých teček. Vzhledem k tomu, že pořadí ochutnávání si mohl každý návštěvník libovolně volit, někteří dokonce sladkým začínali. Rozhodování ovšem vůbec nebylo jednoduché. Každý soutěžící se samozřejmě

snažil podat co nejlepší výkon, a tak tu byly k ochutnání samé laskominy. Rozhodnutí, zda je lepší například fazolový kotlík, kuře Wyndaloo či KIŠ KIŠ, bylo velmi těžké. Osobně jsem si známkovala pokrmy jako ve škole a nejhorší známka, kterou jsem soukromě udělila, byla trojka (jedna jediná – a neptejte se mě, neprozradím, jaké jídlo ji ode mne obdrželo).

To právě pekličko ovšem nastalo, když jedniček bylo v ochutnávkovém listu nakonec jen ve slaných pokrmech asi deset. V kategorii těch sladkých to snad bylo ještě těžší. A tak bylo hodnocení samozřejmě ve výsledku velmi subjektivní a rozhodně neznamenalo to, že jeden pokrm by byl jednoznačně lepší, než jiný. Lidské chutě jsou různé a každý má rád něco jiného, a tak nelze, než celkové výsledky přijmout, i když jsme sami třeba hlasovali jinak, a výhercům pogratulovat.

Vítězi se nakonec stali a hodnotné ceny v podobě kvalitního mosazného nádobí si odnesli:

V kategorii sladkých jídel:

1. místo: **medovník – Barbora Sýkorová** (57 bodů)

2. místo: brownies + domácí zmrzlina – **Karolína Sekyrová** (38 bodů)

3. místo: punčový dort – **Marie Cihelková** (29 bodů)

4. místo: cheesecake – **David Pokorný** (26 bodů)

Představujeme vám

Seznam ostatních soutěžících a jejich pokrmů: Zuzana Listíková – BEBE řezy, Štěpánka Čapková – Nepečený šlehačkový dort, Veronika Čapková – Ořechovo-čokoládové kostky, Jana Janouchová – Palačinky, Zdena Strejčková – Marcipánové koule, Jarmila Čížková – Třibarevný koláč, Hana Brosche – Koláčky, Růžena Kolaříková – Nanukové řezy, Jitka Arnoldová – Škvarkový koláč.

V kategorii slaných jídel:

1. místo: **tatarák – Tomáš Brosche** (32 bodů)
2. místo: indická polévka – Eva Černá (26 bodů)
3. místo: rybí salát – Alena Kulhánková (25 bodů)
4. místo: maso + knedlíky – Věra Voráčková (17 bodů)

Seznam ostatních soutěžících a jejich pokrmů: Pavel Pouček – Zeleninový salát, Tereza Švrčková – Cibulový KIŠ KIŠ, Pavel Cihelka a Jana Bartošová – Plnkový veljan, Anna Feřtová – Slané palačinky, Kristýna Čížková – Sushi, Hana Nováková – Jednohubky s pomazánkou, Iveta a Nikola Bárový – Škvarkové placky, Jana Zíková – Velikonoční nádivka, Dagmar Čechová – Sekaná, Petr Čech – Hrachová polévka, Tereza Listíková – Fazolový kotlík, Eva Zárubová – Maso Stroganoff, Lenka Brosche – Kuře VYNDALOO + NAAN, Marie Feřtová – Masíčkové rolky, Markéta Špičková – Chilli con carne + domácí chléb, Věra Starcová – Uhlířina

Každý, kdo se soutěže zúčastnil, pak jako poděkování obdržel pamětní list a láhev dobrého olivového oleje. Ve skutečnosti ten den vyhráli všichni – organizátoři, jimž akce klapla na jedničku; soutěžící, kteří se rozhodně neměli za co stydět; hosté, co měli možnost ochutnat spoustu vymazlených laskomin; i diváci, kteří se ochutnávání nezúčastnili, ale prožili další krásný den v Kytíně, plný i zajímavého doprovodného programu. Pro děti byl připravený skákací hrad včetně bohatého občerstvení, o pitný režim i nasycení hladových diváků se

Představujeme vám

pak vzorně starali chlapci z fotbalového oddílu. K vidění bylo několik vzácných historických automobilů (včetně jednoho motocyklu) vyrobených do r. 1918, které díky Michalu Pomahačovi dorazily z Karlštejna, dále výsledek několikadenní práce mistrů kovářů, již pod vedením Zdeňka Slavaty zhotovili plůtek k pomníku, i tři vtipná taneční představení v podání mladých kytínských dívek, zralejších místních žen a směsice mužských tanečníků, ochotných udělat si ze sebe legraci.

A o to šlo především – pobavit sebe i ostatní a užít si s Kytíňáky i mnoha návštěvníky z jiných obcí v přátelském duchu pohodový sobotní den. Počasí se opět vydařilo (tohle snad ani jiný starosta zařídít neumí - nechci to zakřiknout, ale tomu našemu to vychází na jedničku) a večer skvělou hudební tečkou zakončila skupina Petrovi natěrači, která Kytín roztančila již před rokem. Nezbyvá, než ještě jednou poděkovat všem, kdo se na akci jakkoliv podíleli, a společně se těšit na tu příští.

Jelikož všechna soutěžní jídla měla ohromný ohlas, rozhodli jsme se proto, se souhlasem autorů těchto vybraných pochutin, že se s vámi o recepty na tyto dobroty postupně v následujících číslech Kytínského zpravodaje podělíme. Věříme, že pro vás, co rádi vaříte, to bude skvělá inspirace. Uveřejníme rádi všechny recepty, které nám jejich autoři zveřejnit dovolí.

Dagmar Čechová, Milena Fárová
foto: Dagmar Čechová

Zprávy z Domova Kytín

Vážení obyvatelé Kytína a čtenáři kytínského Zpravodaje!

Opět se překulilo léto a Domov Kytín se hlásí o slovo. Dnes nebudu vypisovat co všechno se u nás děje, protože to máme na webových stránkách Domova. Když se řekne „domov“, lidé si vybaví místo, kde se narodili, kde prožili své dětství. Všeobjímající náruč svých rodičů a pak i místo, ve kterém žijí. My zaměstnanci máme tento fakt i v mottu našeho zařízení: „Domov není místo, kde bydlíš, ale místo kde ti lidé rozumějí.“ (Christian Morgenstern). Místem, kde bydlíš, nejsou jen pokoje nebo chodby či jídelna našeho Domova. Je to Kytín. A proto jsem

ráda a všichni obyvatelé spolu se mnou, jak se rozvíjejí vztahy mezi obcí a Domovem.

V první řadě náš Domov poskytuje pro občany Kytína terénní aktivizační službu. Spočívá v tom, že se snažíme vtáhnout kytínské spoluobčany do činnosti Domova, do života v něm. Mají možnost si s námi zazpívat, zavzpomínat, něco nového se dozvědět, nebo se někam podívat. Daří se, někdo chce trénovat paměť, někdo se chce naučit na počítači, někdo přijde na naše akce, kde si může popovídat s lidmi od nás, někdo zase chodí na akce, kde se něco nového dozví.

Akce společně pořádané s obcí i ty, které pro nás obec připravuje, mají vždy příznivý ohlas. Již tradičně se v lednu koná „Tříkrálová sbírka“. Také pravidelně se v naší jídelně konají dětské mše svaté. Od března se pravidelně scházíme na besedách se zastupiteli obce. Myslím, že mnohý Kytíňák by se tam ledacos dozvěděl. Amatéri z Kytína pro nás sehráli pohádku Zlatovláska a my jsme zas na oplátku v našich prostorách přivítali nové kytínské občanky. Trhů, ať je to velikonoční nebo vánoční, se účastníme každý rok a stánek s našimi výrobky je vždy hojně navštěvován. Letos jsme naše výrobky předvedli v rámci reprezentace obce na „Hrách

bez hranic“, které se letos konaly v Mníšku pod Brdy. Obec, respektive pan Bedřich Gregorini, slečna Slepíčková a pan Fára nám připravili krásné pásmo o Karlu Hašlerovi. Další akcí pana Gregoriniho byl koncert lidových písní v podání paní Čechové a paní Pumerové. Celá jídelna zpívala s sebou. Byl to nádherný počín pro naše staroušky.

Májové slavnosti i oslavy Dne seniorů pod patronací našeho pana ředitele Ing. Petra Korduleho jsou krásným vyvrcholením jarního i podzimního dění v Domově. Těchto oslav si v pospolitosti užívají naši i místní obyvatelé. Velký letní koncert se v našem Domově konal již po šestnácté. Počasí vyšlo, Pražský salonní orchestr tu vítáme ne jako hosty, ale jako přátele, se kterými se po roce opět rádi vidíme. Hasičských oslav i Kytínského kulturního léta se rádi účastníme a pochopitelně náš fotokroužek všechno fotí, aby měl každý vzpomínku.

Už se moc těšíme na další spolupráci s obcí. V září jedeme na výlet do dendrologické zahrady v Průhonicích. Víme, že Kytíňáci pojedou s námi. My se zase těšíme na představení místních divadelních amatérů Šípková Růženka, které nám odehrají v říjnu. Tak hodně společných úspěšných akcí si přeje Jana Fabichová a za vedení Domova Kytín pan ředitel Ing. Petr Kordule.

SK Sokol Kytín - o třídu lepší fotbal

Pro letošní sezónu čekal naše fotbalisty SK Sokol Kytín postup o třídu výše (III. třída skupina B Příbram). Spolu s týmem z Obor, který skončil první, oslovil fotbalový svaz i naše borce, aby doplnili počet týmů v o stupeň lepší hře. „Až na pár výjimek byli všichni pro,“ říká trenér Zdeněk Šlemenda o hlasování, zda postup přijmout, nebo hrát takzvaně na jistotu ve stejné skupině jako loni, kde se týmu dařilo. „Nemá to pro nás v podstatě žádné velké výhody, naopak jistou nevýhodou je, že občas budeme muset hrát venkovní zápasy v sobotu, přestože doma budeme mít pravidelně neděle,“ dodává. „Ono se vlastně o žádnou výraznou změnu

nejedná,“ uvádí informace o významu postupu na pravou míru Zdeněk. „Opravdové změny by nastaly při postupu ještě o třídu výš. Tady jsou stále týmy B, ale je to lepší soutěž, a tak by měla být skupina o něco silnější. Myslím, že až na první tři týmy je i poměrně vyrovnaná. Nebude to holt samá výhra, ale když budeme kompletní, tak jsme také silný tým. Už úvodní přátelské utkání s Lečicí, která byla loni třetí, to ukázalo - porazili jsme je 5:1.“

Důležitá je tedy především soudržnost týmu. Změny v sestavě žádné nenastaly, na soupisce se objevili dva noví hráči na hostování z Mníšku, čímž se počet našich hráčů zvýšil už na 23. „Ta motivace a chuť je znát. Na tréninkách se scházíme ve větším počtu a víc se maká. Učíme se standartní situace a více běháme, což se předtím nedělalo,“ říká Zdeněk a dodává: „Tréninky jsme sice přitvrdili, ale na naši hru to vliv nemá, tu

Kompletní tabulka zápasů podzimního kola:

datum	domácí	hosté	den	hodina
27.9.	MFK Dobříš C	SK Sokol Kytín	NE	16:30
4.10.	SK Sokol Kytín	TJ Vltavan Borotice	NE	16:00
10.10	TJ Sokol Kosova Hora	SK Sokol Kytín	SO	16:00
18.10	SK Sokol Kytín	TJ Vltavan Hřimězdice	NE	15:30
24.10	TJ Sokol Kamýk nad Vltavou	SK Sokol Kytín	SO	14:30
1.11.	SK Sokol Kytín	TJ Mokrovraty	NE	14:00
8.11.	SK Nový Knín B	SK Sokol Kytín	NE	14:00
15.11.	SK Sokol Kytín	SK Petrovice u Sedlčan B	NE	13:30

měnit nebudeme. Těšíme se na všechny fanoušky a děkujeme správci hřiště a sponzorům.“ První ostrý zápas v této skupině naše chlapce čekal na kytínském hřišti v neděli 23. srpna právě proti mužstvu Velké Lečice. Naši formu potvrdili, a ač měli mnozí za sebou těžký a dlouhý den kvůli obsluze stánku a pomoci při organizování Královského hodování, porazili nakonec jednoho z nejsilnějších soupeřů zaslouženým výsledkem 2:0. Poslední zápas proběhne také doma, a to v neděli 15. listopadu.

Dagmar Čechová, foto autorka

Slovo starosty Sokola

Kulturní a sportovní aktivity v Kytíně
Vážení občané, vážená kytínská sportovní společnost, tímto bych Vás rád seznámil s aktivitami fotbalového oddílu a turistického oddílu Sokola. Fotbalový oddíl po jarní části a celé sezóně 2014-2015 skončil celkově na 3 místě tabulky a tímto postoupil do třetí třídy soutěže. Tímto bych chtěl poděkovat jak hráčům a vedení, tak realizačnímu týmu za tento úspěch. V novém soutěžním ročníku chci popřát mnoho sportovních úspěchů a naši veřejnost pozvat na domácí zápasy. Fotbalistům přejeme v nové fotbalové soutěži hodně zdaru a mnoho vstřelených gólů. Je nutno upozornit, že se jedná o 22 zápasů, na které je nutno se vždy řádně připravit. Další významnou akcí bylo pořádání každoroční zábavy na Voznici, dále pak bylo uspořádání Dětského dne, na kterém se společně podíleli členové SDH Kytín, Obec Kytín, Brdský zálesák, MS Brdy a firma CAG. Tato akce měla veliký úspěch a doufáme, že i v příštím roce budeme moci tuto akci zopakovat. V srpnu se uskutečnilo „Královské hodování“, na kterém bylo možné ukázat umění ve vaření. Součástí tohoto programu byla i přehlídka vozidel vyrobených do r. 1920. Tato akce byla velice úspěšná a tímto bych chtěl poděkovat všem účastníkům v soutěži. Veliký dík patří i všem spoluorganizátorům. Na závěr bych rád požádal všechny spoluobčany o další spolupráci s SK Sokol Kytín. Emil Járka, starosta Sokola a výkonný výbor

Hledání ztracené korutanské tvrze

Kytínská historie je od svého počátku svázaná s legendární korutanskou tvrzí. Měla to být právě Korutanská paní, která podle vyprávění umyla oči slepému dítěti v zázračné studánce. A podle této události měl Kytín získat své jméno.

Ačkoli má toto vyprávění spíše lidový charakter a k této události možná vůbec nedošlo, je fakt, že korutanská tvrz v blízkosti Kytína historicky skutečně stála a je i pravděpodobné, že Kytín byl ve svých počátcích pány z této tvrze spravovaný. Není tedy divu, že zájemcům o kytínskou historii nedá spát otázka, kde tato tvrz stávala. Nedochoval se nám totiž o jejím umístění vůbec žádný záznam, pouze místopisné označení lokality mezi Kytínem a Mníškem „V Korytanech“ odkazuje na to, že někde v těchto místech mohla tvrz Korutany stát.

A tak se 9. dubna v jednom z chladných předjarních dopolední z popudu Dalibora Velebila, jednoho z kytínských obyvatel, sešla malá skupinka hledačů ztracené tvrze. Podařilo se totiž získat dva profesionální archeology z Národního památkového ústavu, kteří mají na starosti archeologické výzkumy po celých středních Čechách. Ti skutečně dorazili a skupina začala prohledávat les „V Korytanech“ a hledala podezřelé útvary v krajině, které by mohly napovědět, že zde stálo lidské sídlo. Podle odborných archeologických znalostí bylo pro slovanská sídliště typické, že byla zakládána vždy v blízkosti vodního toku nebo pramene, na rozdíl například od německých vesniček, u kterých jejich obyvatelé kladli důraz zejména na dostatečný prostor, aby vesnice mohla být pravidelně uspořádaná. Hledali jsme tedy nějaký záchytný bod v blízkosti místních potůčků. Bohužel nebylo možné se chytit žádné zřetelnější indicie, les svým působením jakoukoli možnou stopu zahladil.

V jednom místě na mírné vyvýšenině nad jedním z potůčků stékajících do Bojovského potoka, označili archeologové místo, kde by podle středověkých stavebních zvyklostí korutanská tvrz mohla stát. Ale jednalo se pouze o úsudek z charakteru místa – vyvýšené místo na strategické pozici chráněné z jižní strany potokem a ze západní srázem, místo dostatečně prostorné pro vybudování usedlosti a v blízkosti vodního pramene. Nicméně tím veškeré opěrné body pro tvrzení, že zde korutanská tvrz skutečně stála, končily. Žádné zbytky zdi, sklepů, základů... jen ztracená vyvýšenina v lese. A podle místostarosty Jaroslava Šlégra dokonce ani není jisté, zda oblast V Korytanech, nebo také V Korutanech

byla vždy právě a pouze zde. Na jedné staré mapě totiž našel stejné pojmenování oblasti u Chouzavé.

Jedno je jisté – ztracenou korutanskou tvrz se nám sice najít nepodařilo, ale byla to příjemná procházka po kytínském okolí zpestřená zajímavým výkladem odborníků, kteří dokáží číst lidské stopy v krajině.

Jakub Hučín, foto autor

Závody koňských stříkaček

Kytínské dobrovolné hasiče bylo i v posledních měsících hojně vidět – ať už na SOS Extreme, slavnostním pokládání věnců, při pomoci na Velikonočních trzích či zalévání obecních květů. Největší akcí SDH Kytín pak byl další ročník Závodů koňských stříkaček, které se konaly v sobotu 8. srpna. Letos se zúčastnilo celkem 11 týmů, soutěžících na třech historických koňských stříkačkách. Mnozí účastníci totiž využili nabídky organizátorů na zapůjčení našeho domácího stroje. Kromě klasického

Ze života obce

vedení koňky do akce je tentokrát čekalo dopravení dvou kanystrů proudem vody přes část rybníka a následně překonání vodní plochy i s nádobami po k tomuto účelu zbudované speciální lávce, kde měli po předání štafety další dva členové týmu za úkol vypít půllitr piva. Plovoucí dřevěná lávka způsobovala spoustu legrace již při samotné instalaci a zkoušce stability a po dva večery místním dětem poskytla zajímavé zpestření jejich prázdninového programu. Přejít či přeběhnout suchou nohou se ji totiž podařilo až na výjimky právě jen lehkým dětem, většina soutěžících dříve či později skončila mezi kapry. Vzhledem k tropickému počasí, které již několik týdnů vládlo, jim však osvěžení jistě přišlo vhod a rozhodně pobavilo všechny přihlížející a fandící diváky. Nakonec o mnoha výsledných časech překvapivě rozhodoval čas vypítí piva, což je disciplína, kterou Kytínští zkrátka skvěle ovládají. Podle toho vypadaly i konečné výsledky: dvě domácí mužská družstva obsadila celkové první a třetí místo a dokonce i naše ženy za sebou nechaly ještě čtyři týmy.

Po celý den vládla opět skvělá atmosféra, jak jsme si již za poslední roky na podobných akcích zvykli. Ještě mi v uších zní hlas přespolního návštěvníka, který své partnerce vysvětloval: „To je jedno, kdo vyhrál. Oni si to všichni užili a o to tu jde. To musí být paráda, žít v Kytíně, když tu dělají takové akce. Tady lidi umí žít...“

Zároveň s dospělými si ten den mohly zasoutěžit i děti, kterým zábavné disciplíny připravili Milena a Petr Pumerovi. O úžasnou hudební tečku se tentokrát

Ze života obce

postarala skupina April, jejíž bubeník Tomáš Kučera již nějaký čas v Kytíně žije. Všichni, kdo jsme tam byli, věříme, že to nebylo naposledy (a na závěr večera padl v tomto smyslu i slib pana starosty) a děkujeme hasičům za krásnou a podařenou akci.

Dagmar Čechová, foto autorka

Kováři v Kytíně

Součástí Kytínského kulturního léta se po loňském úspěchu sochařského sympozia letos konalo nenápadnější setkání mistrů v oboru kovářském. Pod vedením Zdeňka Slavaty se postupně vystřídalo několik jeho kolegů a společnými silami připravili plůtek, který bude již brzy zdobit pomník padlých po plánovaných úpravách zeleně na

návsi. Počasí tentokrát tolik lidí nepřitáhlo, i tak se ale dílo zdařilo a nezbyvá, než se kovářskému týmu poklonit. Jak ozdobný plot postupně vznikal, se můžete podívat na několika fotografiích:

Dagmar Čechová, foto autorka

Informace obecního úřadu

Připomínáme důležité kontakty na pracovníce obecního úřadu. Při jakémkoli dotazu je možné se v úředních hodinách (st, pá, 16-18) obrátit na účetní, paní Jitku Arnoldovou – tel.: 318 590 640, e-mail: ucetni@kytin.eu, nebo na evidenci obyvatel, paní Markétu Šlégrovou – tel.: 318 590 640, e-mail: evidence@kytin.eu.

Rádi bychom obyvatelé Kytína i přespolní informovali, že na vycházkových trasách kolem Kytína byly instalovány odpadkové koše a prosíme všechny výletníky, aby odhazovali odpadky právě sem a nikoli po okolí či po lese. Usnadníte všem práci a pomůžete nám udržet čistou obec.

Víte, že...???

Obec dostává za tříděný odpad část peněz zpět do svého rozpočtu? Pokud budeme více třídit, bude méně komunálního odpadu, za který se hodně platí, a naopak získáme do rozpočtu obce více peněz. Tím se může udržet cenová hladina poplatků na stejné výši, anebo se může dokonce snížit.

Kytín má i svůj facebookový profil, a to: www.facebook.com/groups/80082237402/

Spoustu zajímavých videí z Kytína – fotbalové zápasy, další sportovní a kulturní akce najdete i na www.youtube.com/? Stačí si do vyhledávání zadat slovo Kytín...

Služba mnišeckého sběrného dvora i pro Kytín!

Obec Mníšek pod Brdy nabízí okolním obcím použití svého sběrného dvora. Přechtěte si, co je zde možné uložit a kolik zaplatíte za uložení odpadu:

Služby Sběrného dvora tříděného odpadu Mníšek pod Brdy pro občany Mnišeckého regionu – ceník platný od 16.7.2015

Kód odpadu	Kategorie	Název odpadu	Cena pro obec
15 01 06	O	Směsné obaly	1,70 Kč/kg
15 02 02	N	Absorpční činidla, filtrační materiály, čisticí tkaniny	7,30 Kč/kg
16 01 03	O	Pneumatiky	5,60 Kč/kg
16 01 07	N	Olejové filtry	4,20 Kč/kg
16 01 13	N	Brzdová kapalina	6,70 Kč/kg
16 01 14	N	Nemrzoucí kapalina	6,70 Kč/kg
17 01 01	O	Beton – bez příměsí papíru, plastu apod.	0,50 Kč/kg
17 01 02	O	Cihly – bez příměsí papíru, plastu apod.	0,50 Kč/kg
17 01 03	O	Tašky – bez příměsí papíru, plastu apod.	0,50 Kč/kg
17 01 07	O	Směsi betonu, tašek, cihel a keram. výrobků – bez papíru, plastů apod.	0,50 Kč/kg
17 01 07	O	Směsi betonu, tašek, cihel a keram. výrobků – znečištěné	1,80 Kč/kg
17 02 01	O	Dřevo (lamino, dřevotříska apod.)	4,00 Kč/kg
17 03 01	N	Asfaltové směsi – lepenka	10,50 Kč/kg
17 06 04	O	Izolační materiály (skelná, čedičová vlna apod.)	4,00 Kč/kg
17 06 05	N	Stavební mat. obsahující asbest	5,20 Kč/kg
20 01 01	O	Papír a lepenka	0,20 Kč/kg
20 01 02	O	Sklo	0,20 Kč/kg
20 01 13	N	Rozpouštědla	7,30 Kč/kg
20 01 14	N	Kyseliny	9,30 Kč/kg
20 01 15	N	Zásady	9,30 Kč/kg
20 01 19	N	Pesticidy	16,80 Kč/kg
20 01 21	N	Zářivky a odpad obsahující rtuť	9,10 Kč/kg
20 01 03	N	Vyřazená zařízení – ledničky apod. kompletní	0,00 Kč/kg
20 01 03	N	Vyřazená zařízení – ledničky apod. nekompletní	150,00 Kč/ks
20 01 25	O	Jedlý olej a tuk	0,20 Kč/kg
20 01 26	N	Olej a tuk neuvedený pod 20 01 25	0,20 Kč/kg
20 01 27	N	Barvy, lepidla, pryskyřice	10,50 Kč/kg
20 01 28	O	Barvy, lepidla, pryskyřice	1,70 Kč/kg
20 01 32	N	Jiná nepoužitelná léčiva	16,80 Kč/kg
20 01 33	N	Baterie a akumulátory – automobilové	0,00 Kč/kg
20 01 34	O	Baterie a akumulátory neuvedené	10,50 Kč/kg
20 01 36	O	Vyřazené elektrické a elektronické zařízení - nekompletní	6,50 Kč/kg
20 01 36	O	Vyřazené elektrické a elektronické zařízení - kompletní	0,00 Kč/kg
20 01 38	O	Dřevo, větve	1,70 Kč/kg
20 01 39	O	Plasty	0,20 Kč/kg
20 01 40	O	Kovy	0,00 Kč/kg
20 02 01	O	Biolog. rozložitelný odpad – tráva, listí	0,30 Kč/kg
20 02 02	O	Zemina a kamení - ornice	0,50 Kč/kg
20 02 02	O	Zemina a kamení - hlušina	1,70 Kč/kg
20 03 07	O	Objemný odpad	4,00 Kč/kg

Informace obecního úřadu

Víte, jak funguje Evropská tísňová linka 112?

Na tísňovou linku 112 lze volat i bez SIM karty v mobilním telefonu, operátorky a operátoři mohou s vámi komunikovat i v angličtině, protože se jedná o univerzální tísňovou linku pro celou Evropskou unii. Navíc tísňovou linku 112 lze volat z mobilního telefonu i v místech, kde signál nemá váš mobilní operátor. Linku 112 pro nouzová volání provozuje Hasičský záchranný sbor České republiky a operátorky a operátoři mají k dispozici někdy „lepší technologie“, než zastaralé dispečinky národních linek 150, 155, 158, 156 a jsou schopni vás přepojit na národní linku tísňového volání. Pokud je nějaký dispečink přetížen, je možnost přepojení na volnější dispečink.

Při rozhovoru s operátorem mluvte tak rychle, aby vám bylo zřetelně rozumět a nemuseli jste každou větu opakovat, došlo by ke zpoždění příjezdu odborné pomoci a možnému ohrožení života či zvýšení škody na majetku. Při vytáčení tísňového telefonního čísla si rychle ujasněte, co je potřeba říci. Operátora na tísňové lince zajímá: Co se stalo? Kde se to stalo? Jsou nějakí zranění? Hrozí nějaké další nebezpečí? Vaše jméno a číslo vašeho telefonu, ze kterého voláte. Pokud je krizová událost na nějakém odlehlém místě, např. někde na samotě u lesa, co nejpřesněji popište operátorovi cestu, protože operátor sedí na krajském operačním středisku v krajském městě a vaši vesnici nezná. V nouzi nejvyšší vás mohou za pomoci mobilního operátora i lokalizovat, ale jen s přesností na stovky metrů v místě se slabším pokrytím základnových mobilních stanic.

Hovor na tísňové lince vždy ukončuje operátor, nikoliv vy, tedy počkejte, až operátor zavěsí, ale zůstávejte nadále na telefonu, pro případné zpětné zavolání z tísňové linky, kdyby vás posádka hasičů, záchranky, policie nemohla nalézt. Dle současné legislativy hrozí až 100 000 pokuta za zbytečné volání na tísňovou linku, popř. i trestní stíhání za vymyšlení si nějaké krizové události. Hovory na tísňové linky jsou i z těchto důvodů nahrávány. Naopak nezavoláním na tísňovou linku v případě potřeby se vystavujete trestnému činu neposkytnutí pomoci.

Srdečně zveme všechny na další plánované akce v roce 2015:

28. 11. odpoledne Kytínské adventní a vánoční trhy

5. 12. odpoledne v rámci mikulášské nadílky divadelní představení s titulem: JAK S KRYŠTOFEM ŠILI VŠICHNI ČERTI - hrají a zpívají Kytínští švábíci; večer pak Mikulášská zábava - hrají a zpívají Kytínští kanci.

Soutěž pro děti

Redakce Kytínského zpravodaje vyhlašuje soutěž o nejkrásnější obrázek Kytína.

Soutěžit mohou děti do 15 let a obrázek může být namalován, nakreslen či vyhotoven libovolnou technikou (fotografie se do soutěže nepřijímají ;-)

Obrázek doneste či pošlete do konce roku 2015 na adresu OÚ Kytín nebo oskenovaný na e-mailovou adresu: zpravodaj@kytin.eu.

Pro autory nejlepších soutěžních příspěvků budou připraveny ceny a jejich výtvar bude otištěn v příštím čísle Zpravodaje. Těšíme se na Vaše příspěvky! Vaše redakce.

Vzpomínáme

Rádi bychom za celou obec vzpomněli na významného kytínského občana, pana Josefa Pomahače, prvního a dlouhodobého starostu naší obce po osamostatnění Kytína. Narodil se v roce 1937 v Kytíně, kde prožil celý svůj život. Stál u zrodu samostatnosti Kytína. Třikrát byl zvolen starostou, a to po volbách v letech 1990, 1994 a 1998. Vždy získal také nejvyšší počet hlasů. Ve volbách 2002 byl zvolen počtvrté do zastupitelstva a ve volbách 2006 popáté. „Byl to výborný člověk,“ vzpomíná na pana Pomahače soused pan Kořínek. „On prostě žil pro Kytín. Byl toho, co se v obci děje, vždycky plný a když jsme tu u nás seděli, o všem povídal. Ale neměl rád lidi, kteří dělají podrazy, ti u něj vždycky brzy skončili,“ doplňuje. „Víte, on vlastně tady s tou prací v Kytíně začínal a Kytín hodně pozvedl – doprava, kanalizace, to všechno bylo díky němu. A bylo to v té nejhorší době, kdy neměl pro všechny tyhle investice dost peněz. Ale i tak se s tím dokázal poprat. Bude nám všem chybět,“ uzavírá pan Kořínek a i my se k němu přidáváme.

Slovo zastupitele

Naše nová rubrika pokračuje rozhovorem s kytínským rodákem a druhým místostarostou Jaroslavem Šlégrem, který je součástí týmu ve vedení obce úctyhodných 13 let.

Jaroslav Šlégr

Ve vedení obce jsi jako místostarosta už 13 let. Jak se Kytín za tu dobu změnil?

Kytín se samozřejmě změnil, jako všechno kolem nás, ale pro mne je díkybohu stále stejný. Pořád je pro mne domovem, kde žiji rád, mám tu své blízké a známé. A vážím si toho. Kytínské kořeny v sobě nezapřu. Narodil jsem se a vyrůstal v době, kdy byl Kytín víceméně „na odpis“. Lidé se stěhovali pryč a z Kytína se stávala spíše chatová oblast. Snad právě proto jsme měli k sobě blíž. V posledních letech se cítím v Kytíně obdobně, a při tom se dnes obec rozrůstá jak domy, tak obyvateli. Kytíňáci, včetně čerstvě přistěhovaných, k sobě nenuceně nastavují svou lepší tvář, a to je pro mne za těch třináct let ta nejzásadnější změna.

Z čeho ty osobně máš největší radost?

Z toho, jak obec žije. Kam se člověk podívá, všude samá drobotina. Pohled na spokojenou školičku na procházce člověka opravdu nabije energií, že všechna ta práce má smysl. Ale i starší lidé či návštěvníci na lavičkách v pravidelně udržovaném, hezkém prostředí pro mne znamenají ten správný pocit, že jdeme dobrým směrem. Abych byl trochu konkrétnější. Pokud se vedení obce dobře postará o cesty, kanalizaci, autobusy, osvětlení, chodníky, hřiště, lavičky, upravená veřejná prostranství, ale i hřbitov či úklid odpadů, má šanci, že se tam lidem bude dobře žít. A já mám radost, že u nás tu možnost místní využívají.

A co tě naopak nejvíc mrzí?

Jestli mne něco extra mrzí, je to rychlost, respektive pomalost, s jakou uskutečňujeme plány v Kytíně. Život i volební období běží daleko rychleji, než jsme schopni v dnešním systému konat. Ačkoli většinu úkonů uhaníme

Slovo zastupitele

z minuty na minutu, díky nastavené legislativě každá větší akce trvá rok, dva a více. Dodnes nedostatečně upravené zákony nás nutí vyrovnávat se s problémy, které vznikly před čtvrt stoletím i déle. A aby toho nebylo málo, neustále nám stěžuje práci nejen neschopnost úředníků, ale bohužel i firem. Ty většinou naše zakázky malého rozsahu vůbec nezajímají nebo je odsouvají na druhou kolej. Ale mrzí mne i vlastní čas, který nejsem vždy schopen plně dávat.

Změnil jsi za tu dobu ty sám nějak svůj pohled na komunální politiku v Kytíně? Máš tím na mysli to, jak vést péči o věci veřejné v obci.

V osmdesátém devátém jsem se jako vysokoškolák podílel v Kytíně na založení Občanského fóra, znovu osamostatnění od Mníšku a přípravách prvních voleb do nového obecního úřadu. Z nich jsem z rodinných důvodů odstoupil a vrátil se až před třinácti lety. Celou tu dobu jsem s komunální politikou v Kytíně více či méně spjatý, ať už jako občan nebo úředník. Není lehké udělat jako úředník nějaký krok a vzápětí o něj nezakopnout jako občan. Ale pravidla úspěšného vedení jsou nastavená stále stejně. Pracovat v co nejširším týmu, který umí naslouchat obyvatelům, dokáže řešit jejich potřeby a současně dokáže dobře hospodařit s majetkem, nastavit si správné priority a především prosadit se na úřadech. Jak jednoduché.

O co se vlastně v současnosti jako místostarosta staráš a jaké máš v nejbližší době jako místostarosta plány?

Jako úředník jsem především zodpovědný jako správce obecního rozpočtu, spravuji odpadové hospodářství, právní předpisy

Slovo zastupitele

obce a podobně. Jako člen obecního úřadu plním úkoly, které je momentálně potřeba řešit, jako jsou místní komunikace, osvětlení, územní plán, pozemkové záležitosti a tak dále. Nechci tu jmenovat kdeco, ale nedávno mne například potěšila spolupráce na tvorbě turistické mapy Kytína. Kytín vůbec za poslední roky posílil svoji identitu, má knihu o své historii, svou znělku, znak i vlajku. To mu od počátku jeho vzniku chybělo. S příchodem nynějšího starosty Miloslava Holého se pozvedla reprezentace obce v povědomí lidí i úřadů. To nám otevřelo cestu k velkorysejším plánům a Kytínští si tuto image sami dál utvářejí. Mým úkolem je především vést hospodaření tak, aby všechny plány bylo možné i reálně uskutečnit.

Chtěl bych ale na závěr tohoto rozhovoru vzpomenout také na bývalého dlouholetého starostu pana Josefa Pomahače, který v devadesátých letech jako první stál v čele samostatného Kytína. Pokračujeme dále v jeho díle, kterého si všichni vážíme.

Jakub Hučín, foto autor

Recepty z Královského hodování

V tomto čísle se nechte inspirovat bezkonkurenčním vítězem, a to Medovníkem od Barbory Sýkorové, či dalším vítězným Hovězím tatarákem od Tomáše Brosche, výtečným Škvarkovým koláčem od Jitky Arnoldové, skvělou Uhlířinou od paní Věry Starcové, či naprosto úžasnými koláčky od Hany Brosche.

MEDOVNÍK

Těsto:

1 hera 300 dkg cukru krupice
3 lžíce medu 2 lžičky jedlé sody
400 dkg hl. mouky
3 vejce

Vše smíchat ve vodní lázni, dokud těsto nezkaramelizuje. Na pečicí papír rozetřít těsto max. do 0,5 cm výšky tak, aby se dal z placky vykrojit požadovaný tvar medovníku. Na medovník v průměru 25 cm je potřeba 6 placek. Placky pečeme na 150 °C, 20-30 min., dokud nezžhnědou. Musí jít dobře odlepit od papíru. Do požadovaného tvaru vykrajujeme za tepla. Odkrojky nastrouháme.

Náplň 1: salko (2 hodiny v plechovce povařit), 1 máslo

Po vychladnutí salko vyšlehat s máslem.

Náplň 2: 4 zakysané smetany

Na 1. placku se dává náplň č.1, poté se střídá se zakysanou smetanou.

Nakonec celý medovník potřeme smetanou a zasypeme nastrouhaným korpusem. Přes noc nechat v chladu.

KOLÁČKY (cca 60 ks)

250 g másla
150 g hl. mouky
150 g pol. mouky
100 g taveňáku
vanilkový cukr

Všechno smícháme, vypracujeme těsto, naděláme stejně velké kuličky, panákem vytlačíme důlek, cukrářským sáčkem naplníme tvarohem, mákem, a posypeme drobenkou. Pečeme na 180°C.

HOVĚZÍ TATARÁK

400 g hovězího zadního
200 g domácí tatarsky (cibule, kapary, hořčice dijon, kyselá okurka)
2 žloutky
sůl, pepř

Oplatky: na tenké plátky nakrájíme chleba Šumavu, vykrájíme kolečka a pečeme na sádlem vymazaném plechu na 150°C 8 minut.

UHLÍŘINA

Tento recept dělá jeho kuchařka od oka, tak jak dělaly spousta pokrmů zkušené kuchařky v minulosti i nyní.

Složení:

Brambory, sůl, kmín

Noky: polohrubá mouka, sůl, vajíčko, prášek do pečiva, voda.

Dáme vařit brambory do většího množství vody než obvykle a mezitím zaděláme těsto na noky. Těsto na noky nesmí být ani moc tuhé, ani moc řídké. V momentě, kdy jsou brambory z poloviny uvařené, odkrajujeme těsto

na noky a sázíme do vody k bramborám. Uvařené slejeme a scedíme. Na pánvi orestujeme cibulku do zlatova a vše smícháme dohromady. Dle chuti můžeme přidat škvarky či slaninu.

ŠKVARKOVÝ KOLÁČ

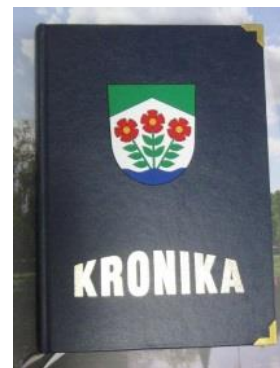
50 dkg hladké mouky
30 dkg drobného cukru
25 dkg mletých škvarků

2 prášky do pečiva
2 vejce
mléko
marmeláda, nejlépe rybízová.
Ze surovin zpracujeme těsto, 1/2 rozválíme na vymazaný plech, potřeme marmeládou, z druhé poloviny vyválíme válečky, z kterých uděláme mřížky.

Další recepty, pokud budou autoři souhlasit, budou následovat postupně v dalších číslech zpravodaje.

Zároveň všechny recepty postupně naleznete i na webových stránkách Kytína: www.kytin.eu.

Z kytínských kronik před 70 lety – rok 1945

V letošním roce jsme oslavovali 70. let od ukončení 2. světové války. Jak vlastně závěr války u nás vypadal? Pojďme se podívat na zápisy z kytínských kronik z roku 1945.

Ze dne 17. na 18. dubna 1945 bylo okolí Kytína ozářeno raketami, bylo při tom vidět jako ve dne a při tomto ozáření byli pouštěni ruští partyzáni do okolí Kytína. V našem kraji bylo jich také několik desítek spuštěno, aby nás ochránili od německé tyranie.

Dne 20. dubna 1945 v pátek o 22. hodině přišlo k nám do obce 5 ruských partyzánů a ptali se na obecní úřad. Byli přivedeni do obecní

kanceláře v Kytíně č.p. 70 k starostovi obce Bohumilu Strejčkovi z Kytína č.p. 16 a v kanceláři zůstali čtyři a jeden zůstal stát venku, dával pozor. Chtěli na starostovi, aby jim dal napítí vody. Starosta poslal ihned se džbánem pro vodu. Voda přinesena a vedoucí partyzánů vzal vodu a dal nejprve napítí v kanceláři přítomným a pak teprve se napili sami. Pak začala rozprava o událostech ve zdejší obci po dobu okupace Němci a o spolupráci partyzánů s obyvateli ze zdejší obce. Partyzáni chtěli toho dne Winklera, komisaře gestapa, který bydlel v lesovně č.p. 1, zatknouti a odvést sebou. To se jim nepovedlo, neb Němec Winkler již dne 18. toho měsíce dva dny předtím z Kytína ujel. Toho večera bylo mnoho občanů ze zdejší obce se osobně podívatí na ochránce, naše ruské partyzány.

Od toho dne chodili partyzáni každovečerně do zdejší obce a dne 1. května, na den Svátku práce, přišli v odpoledních hodinách do zdejší obce tři partyzáni, a to již veřejně. Chodili po obci a pak byli kytínskými mládenci dovedeni do vily Schenka gestapáka na Chouzavé č.p. 111 a tam jim nabídl gestapák Schenk víno a své služby. Pak se vrátili zpět do Kytína a mezitím přišli zase čtyři partyzáni do obce a k večeru přišli ještě dva partyzáni, celkem jich bylo navečer v obci Kytíně devět partyzánů.

Partyzáni ve zdejším okolí chodili v noční době na služby, dali nálož na státní silnici od hájovny před Kaplí k Mníšku pod Brdy a jedoucí auto s vlečákem naloženo moukou bylo odhozeno a zničeno. U tohoto auta měli službu dva vojáci, říšští Němci. K večeru 1. května 1945 přišli do zdejší obce a chtěli na starostovi obce nocleh, kde by mohli přes noc přespátí. V tom též přišli do zdejší obce tři četníci ze stanice Nová Ves pod Pleší a chtěli četníci ubytovat tyto dva vojiny v obci. Starosta četníkům to vymluvil a četníci poslali vojáky směrem na Mníšek pod Brdy, aby si tam nocleh opatřili, že ve zdejší obci není místa. V tom u školní budovy č.p. 65 stálo 9 partyzánů a chodili po obci. Četníci, aby je nemuseli vidět, šel jeden směrem ke hřbitovu a druhí dva směrem ke Stříbrné Lhotce. Tak k večeru 1. května 1945 bylo v obci Kytíně 9 partyzánů ruských, 3 četníci ze stanice Nová Ves pod Pleší a 2 říšští vojíní a nic se nepříhodilo, aby došlo k nějaké přestřelce.

V tuto dobu projíždělo mnoho říšského vojska po státní silnici směr Praha – Dobříš a na tyto kolony byly podnikány hloubkovými letci lety a byli odstřelováni z kulometu u Kaple dne 2. května v dopoledních hodinách. Výsledkem byla 3 auta k jízdě nezpůsobilá a na trati Mníšek – Nová Ves byl odstřelován nákladní vlak. Lokomotiva byla k jízdě nezpůsobilá, jeden zřízenec od dráhy na místě mrtvých a dva těžce ranění, kteří na cestě do nemocnice zemřeli. V době od 23. do 30. dubna 1945 táhlo mnoho

německých vystěhovalců od Prahy k Dobříši po státní silnici. Vezli sebou veškeré zásoby obilí, dobytek, drůbež, králíky, psy. Daleko nedojeli, od Milína k Písku byli hloubkovými letci přepadeni a odstřelováni.

Dne 4. května 1945 v ranních hodinách přijela dvě auta SS německého vojska na Chouzavou do vily Schenka a udělali tam domovní prohlídku. Esesmani chatu č. 88 na pozemku Záduší (les) a chatu č. 92 prostříleli a prohledali. Dne 5. května 1945 v dopoledních hodinách mládež z Nové Vsi pod Pleší v obvodu obce na směrových tabulkách a orientačních zamazávala německé nápisy. Také na státní silnici zamazávali německé nápisy na orientačních tabulkách. Kolem jedoucí SS od Dobříše ku Praze, a to důstojníci nad tím kroutili hlavami. V poledních hodinách již se ani ve zdejší obci Kytíně neobjevil německý nápis na veřejných místech.

V odpoledních hodinách byl vyhlášen z Prahy rádiem samostatný československý stát. Ihned byly utvořeny pracovní čety na zhotovení barikád a byly zřízeny překážky u Kaple, a to na státní silnici k Dobříši na cestě od státní silnice k Chouzavé a na okresní silnici u státní silnice směr ke Kytínu. Též byly překážky v Korytanech, na okresní silnici Kytín – Mníšek a na Rochotech na cestě u lomu „V Liškách“. Pak byly vyvěšeny prapory na veřejných a soukromých budovách. Byly rozestaveny hlídky v obci a u Kaple. K partyzánům se přihlásili Josef Kohák, Ladislav Moulis, František Cihelka a František Pecka.

Dne 9. května 1945 byly odstraněny překážky na státní silnici. Téhož dne začala německá armáda od Prahy ustupovati směrem k Dobříši. Dne 9. května t.r. přijel první ruský tank do Prahy. Dne 10. května 1945 byli se podívat občané z Kytína u státní silnice na ustupující říšskou německou armádu, mezi nimi též Bedřich Strnad z Kytína č.p. 25, kterého německý voják u státní silnice na okraji lesa postřelil do levé nohy. Byl ihned převezen do sanatoria v Krči. V tuto dobu drželi partyzáni v noční době službu u státní silnice a místní obyvatelstvo konalo službu v obci.

Dne 13. května 1945 v odpoledních hodinách projelo první vojsko Rudé armády po státní silnici od Prahy směrem k Dobříši, kde v městě u kostelíčka se srazilo s německou armádou ustupující od Nového Knína. Druhého dne bylo mnoho obyvatelstva z Kytína a z okolních vesnic u státní silnice se podívatí na přijíždějící Rudou armádu a vítalo ji. Dne 25. května 1945 v úterý ve večerních hodinách přijelo k nám do obce Kytína vojsko Rudé armády a bylo ubytováno po soukromých bytech a v lese mezi silnicí Kytínskou, ke Kapli a cestou Chouzavskou.